

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 15. april 2020 blev i sag nr. 94554:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

First A/S
v/Van Ameyde Scandinavia Aps
Lindevangs Allé 6
2000 Frederiksberg

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. Hendes advokat har i klageskemaet af 5/12 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Kort redegørelse for sagen

1. Klagepunkt

På vegne af ... klages der hermed over, at First har afvist at betale erstatning for psykiske følger i form af PTSD efter et ulykkestilfælde, der ellers er dækket på en ulykkesforsikring tegnet hos First. First har begrundet afvisningen med, at erstatningen, der udspringer af disse følger, er forældet, hvilket efter klagers opfattelse ikke er korrekt.

Det bemærkes for god ordens skyld, at der ikke klages over First's afvisning af at give erstatning for de følger, der angår vandsir, idet det anerkendes, at der er indtrådt forældelse for den erstatning, der udspringer af disse følger.

...

3. Sagsfremstilling og klagers synspunkter

Klager blev d. 29. marts 2014 overfaldet af blev som følge deraf dømt for drabsforsøg. Overfaldet er nærmere beskrevet i bilag 7.

Klager var ikke sygemeldt efter overfaldet men fik dog fri i 14 dage af sin arbejdsgiver, jf. bilag 6. Klager var til psykolog 6 gange i tiden umiddelbart efter overfaldet, jf. bilag 5. Klager har ikke efterfølgende gået til psykolog eller psykiater, og i klagers lægejournal, jf. bilag 3, er det d. 9. april 2014 anført, at klager 'har det faktisk psykisk godt'. Dette er også det sidste notat, om klagers psykiske tilstand, der er i lægejournalen, der strækker sig frem til 2019. Heller ikke i helbredsattesten af 13. august 2015, jf. bilag 4, omtales psykiske problemer.

D. 12. juli 2017 udfyldte klagers læge et skema til Erstatningsnævnet, jf. bilag 6. I skemaet er det anført, at klager 'vil formentlig altid have lette psykiske mén efter episoden'. Dette er først gang, det omtales, at der er mulighed for, at klager vil have varige psykiske følger efter overfaldet. Det bemærkes, at det ikke er nævnt, at klager reelt har fået PTSD.

D. 10. september 2018 blev der udarbejdet en psykiatrisk speciallægeerklæring vedrørende klager, jf. bilag 7. Af erklæringen fremgår bl.a. følgende:

'Huset bliver solgt, og [klageren] finder et andet sted at bo, i sommeren 2015 modtager ... sin dom på ... års fængsel for drabsforsøg, en dom som han netop har afsonet, og han er blevet løsladt for kort tid siden.

I den periode, der er gået, har [klageren] forsøgt at leve et så normalt liv som muligt, hun passer sit job, [børn] er nu blevet større, ..., og den ældste ... har faktisk set ... et par gange på det seneste, og denne ... har hjulpet ... med nogle lektier ... Det giver [klageren] absolut uro, når [barn] tager afsted til ..., efter aftale med [barn], overvåger hun ... færdene via telefonen, [klageren] har fået sat overvågningskameraer op derhjemme, og episoden bliver reaktiveret, hver gang [barn] tager afsted, hver gang hun tænker på, om hun måske tilfældigvis møder ... på gaden, når hun tilslutter sine overvågningskameraer med videre.

Hvor hun på den ene side synes, at nogle af symptomerne er trådt i baggrunden, mærker hun umiddelbart efter ovenstående episoder, at hun bliver tiltagende urolig, at hendes mareridt – som mindst forekommer en gang om ugen, intensiveres både i længde og i sværhedsgrad, at hun rammes af flashback, fra den gang hun lå, og ... sad ovenpå hende og slog hende og prøvede at kvæle hende.'

Speciallægen diagnosticerer som den første klager med PTSD.

På begæring fra Erstatningsnævnet vurderede Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ved udtalelse af 1. oktober 2018, at klager som følge af overfaldet havde fået et varigt mén på 20 % fordelt på 5 % for vansir og 15 % for PTSD, jf. bilag 8.

Sagen blev anmeldt til First ved skrivelse af 9. oktober 2018, jf. bilag 9. Van Ameyde afviste på vegne af First dækning ved skrivelse af 10. januar 2019, jf. bilag 10.

Det er klagers opfattelse, at de synspunkter, som First fremfører som begrundelse for, at klagers krav er forældet ikke er korrekte:

First anfører principalt, at *'baseret på de lægelige bilag og selve hændelsens yderst voldsomme karakter, er det vores opfattelse at de psykologiske skadefølger var klare fra sommeren 2014, ligesom at selve hændelsen i sig selv har været i stand at medføre den psykiske lidelse.'* Subsidiært anfører First, at *'Subsidiært påbegyndes perioden senest sommeren 2015, hvor generne fortsat er ganske åbenbare, og som det beskrives af speciallægeerklæringen, hvor det bl.a. anføres: (...).'*

Det bestrides, at First har godtgjort, at klagers krav er forældet. Der henvises til følgende omstændigheder:

- Forældelsesfristen begynder at løbe fra det tidspunkt, hvor klager vidste eller burde vide, at overfaldet havde medført eller måtte forventes af medføre en varig psykisk lidelse, jf. U2006.2535H og Forældelseslovens § 3, stk. 2.
- Det er First, der har bevisbyrden for, at klagers krav er forældet.
- Uanset at overfaldet var voldsomt, så har klager ikke været sygemeldt som følge deraf, og hun modtog kun psykologbehandling i kort tid derefter. Af lægejournalen, bilag 7, fremgår det, at klager i april 2014 havde det 'psykisk godt'. Derefter omtales psykiske gener først igen i lægeerklæringen fra juli 2017, bilag 6. Der er således intet i sagens bilag, der underbygger First's synspunkt om, at klager allerede fra sommeren 2014 vidste eller burde vide, at overfaldet havde medført eller måtte forventes at medføre en varig psykisk lidelse.
- Det kan af den psykiatriske speciallægeerklæring udledes, at det der fremkaldte PTSD-reaktionen hos klager i høj grad var den omstændighed, at ... blev løsladt fra fængslet, og at [barn] genoptog kontakten med ham. Det bemærkes, at First i bilag 10 udlægger den psykiatriske speciallægeerklæring forkert; de afsnit, First citerer fra, relaterer sig til følger, der opstod efter ... blev løsladt, hvilket først skete i 2018.
- Det tidligste tidspunkt, hvor klager i henhold til sagsakterne kan siges at vide eller burde vide, at overfaldet havde medført eller måtte forventes af medføre en varig psykisk lidelse, er 12. juli 2017, jf. bilag 6, hvor klagers læge anfører, at klager formentlig altid vil have lette psykiske mén efter episoden. Det er ifølge sagsakterne første gang, en fagperson omtaler muligheden for, at overfaldet kan medføre varige psykiske mén, hvilket i henhold til U2006.2535H er en væsentlig omstændighed, når det skal vurderes, hvad en skadelidt burde vide om evt. varige følger.

Da klager anmelder skaden til First inden 3 år derefter, bestrides det, at First har godtgjort, at klagers fordring på erstatning for psykiske følger efter overfaldet er forældet. First bør derfor anerkende at dække klagers psykiske mén.

...

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

At de anerkender af dække klagers psykiske mén."

I brev af 9/1 2020 fra selskabet til nævnet hedder det bl.a.:

"Policen er tegnet i Lloyds i London og der er tale om en kollektiv heltidsulykkesforsikring tegnet for medarbejderne i ...

...

Som klagerens advokat korrekt anfører er sikrede udsat for et meget voldsomt overfald d. 29.3.2014, som angiveligt har karakter af et drabsforsøg. Kopi af skadeanmeldelsen vedlægges som bilag 5.

Vi har noteret os, at klagerens advokat er indforstået med at de fysiske følger af uheldet er forældet på grund af for sen anmeldelse. Som det vil fremgå af klageskemaet, er der uenighed om hvorvidt de psykiske følger er forældede eller ej.

Sagen er af Erstatningsnævnet indbragt for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, hvor man har vurderet de psykiske gener til 15 %. Vi har ingen bemærkninger til denne vurdering.

Vi er helt enige med klagerens advokats synspunkter omkring kriterierne for vurderingen af hvornår forældelsesfristen begynder at løbe. Forældelsesfristen begynder at løbe fra det tidspunkt skadelidte vidste eller burde vide at overfaldet kunne medføre et krav mod ulykkesforsikringen.

Spørgsmålet er så hvornår hun vidste eller burde vide dette. Som det fremgår af sagens bilag modtager hun psykolog hjælp umiddelbart efter overfaldet og har i den forbindelse modtaget 6 behandlinger i forsommeren/sommeren 2014 hos en psykolog. Der skulle ikke være udfærdiget journal jfr bilag 5 fra klagers advokat. Imidlertid har psykologen lavet en udtalelse til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring dateret d. 1.5.2018 til brug i Erstatningsnævns sagen og som vedhæftes som bilag 3.

Som det vil fremgå af denne udtalelse har psykologen under konsultationerne gennemgået den traumatiske hændelse med klienten samt redegjort for de normale og forventelige reaktioner på denne voldsomme hændelse.

Dette skal sammenholdes med konklusionen i den psykiatriske speciallægeerklæring fra psykiatrisk speciallæge ... (bilag 5 fra klagers advokat), hvor af det fremgår, at speciallægen vurderer at der er en klar årsags- og tidsmæssig sammenhæng mellem overfaldet og den udvikling af symptomerne, der blev åbenlyst allerede med det samme efter uheldet.

Med baggrund i ovennævnte er det vores klare vurdering, at sikrede allerede i sommeren 2014 vidste eller burde være klar over at der kunne være et krav mod aktuelle forsikring og også at der kunne komme senfølger f.eks. når ... på et tidspunkt blev løsladt.

Dette betyder at eventuelt krav forælder 3 år senere, altså i sommeren 2017.

Som det vil fremgå af skadeanmeldelsen er denne underskrevet 27.11.2018 og den modtages af selskabet enten samme dag eller dagen efter, hvilket vi ikke kan afgøre. Derudover har der været en henvendelse om sagen d. 9.10.2018 fra sikredes tidligere advokat; ...

Det er vores vurdering at sikrede ikke har været opmærksom på, at hun var/kunne være sikret under den pågældende police og dette er årsagen til den sene anmeldelse.

Det fremgår det af en udtalelse fra sikredes arbejdsgiver bilag 4 at hun har været ansat i en længere årrække og er ..., hvorfor dette ikke kan tilskrives utilregnelig uvidenhed om forsikringens eksistens.

Vi skal således fastholde, at sikredes krav er forældet jfr. FAL § 29 og Lov om Forældelse og at hun ikke har krav på erstatning."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen. Af hospitalsepikrise af 29/3 2014 fremgår bl.a.:

"Anamnese

Det drejer sig om en ...-årig kvinde, der indbringes til skadestuen. Fortæller, at hun vågner ved, at ... ligger dyne eller hovedpude over hovedet på hende, og slår hende, uvidt hvor mange gange, og det er uvidt, hvorvidt det er med knyttet hånd eller med et instrument. Fortæller endvidere, at han forsøger at kvæle hende, og hun føler, at hun er ved at miste bevidstheden.

Ankenævnet for Forsikring

5.

94554

Ved ankomst til skadestue er der hovedpine samt let kvalme, ingen svimmelhed eller opkastning. Klager over smerter i halsregionen, forstærkes når hun synker, men føler sig ikke respiratorisk besværet. Endelig klager pt. over smerter sv.t. h.ø. hånds 4. finger. Har udover dette ikke klager i øvrigt.

Objektivt

Fremstår akut medtaget, og er noget psykisk påvirket af hændelsen."

Af klagerens lægejournal fremgår bl.a.:

"04/04/14

...

Pt er fattet og har det efter omstændighederne godt, har tid hos psykolog d.d.

...

09/04/14

...

Pt har det faktisk psykisk godt. Lidt svimmelhed imellem, men ikke hovedpine, ikke forværring af svimmelhed efter skærm arbejde."

Af helbredsattest af 13/8 2015 til et pensionsselskab fremgår bl.a.:

1	Har den forsikringssøgende eller har den forsikringssøgende haft:	Nej Ja	
...			
e	Psykiske sygdomme, fx depression, nervøsitet, angst, stress, krisereaktion mv.? Har der været suicidale tendenser eller forgiftningstilfælde? <i>Supplerende patientoptegnelser, herunder resultatet af parakliniske undersøgelser, bedes vedlagt.</i>	☒ ☐ ☒ ☐	Oplys om diagnose, symptomdebut, diagnosetidspunkt, forløb og nuværende symptomer:
...			
2		Nej Ja	
a	Er forsikringssøgende nogensinde kommet til skade? Hvis JA, er der følger? <i>Supplerende patientoptegnelser, herunder resultatet af parakliniske undersøgelser, bedes vedlagt.</i>	☐ ☒ ☒ ☐	Hvis JA, hvornår? <u>29.3.14</u> md/år Hvori bestod skaden? <u>OVERFALDET.</u> Hvis JA, hvilke symptomer og evt. mén-procent?

I lægeerklæring af 12/7 2017 til Erstatningsnævnet hedder det bl.a.:

"1. Hvornår og hvordan angives tilskadekomsten at have fundet sted?

29/3 2014, overfald med slag og kvælningsforsøg.

2. Hvilken lægelig behandling har skadelidte gennemgået i anledning af tilskadekomsten?

Set i skadestuen på ... Hospital, syet med 22 sting i ansigt og kranium og viderehenvist til øre-næse-hals vurdering samt retsmedicinsk vurdering.

3. Hvis skadelidte har været henvist til anden behandler, angives hvilken (f.eks. fysioterapeut eller psykolog).

Har været henvist til og i forløb hos psykolog samt socialrådgiver.

4. I hvilke perioder har skadelidte været sygemeldt alene som følge af tilskadekomsten?

Har ikke været sygemeldt, men fik fri af arbejdsgiver 14 dage efter episoden.

5. Beskriv evt. følger nærmere, angiv såvel objektive fund som subjektive klager.

Har ar på hhv 4 cm (ansigt/pande), 5 cm (pande/hårbund) og 3 cm (hårbund). Indimellem kløe og trækninger fra arvæv. Har lette psykiske mén efter episoden i form af bekymring, angst og det forhold, at børn ikke ser ... i det daglige.

6. Er der overensstemmelse mellem skadelidtes klager og de objektive fund?

[Ja]

...

8. Skønnes det, at skadelidte vil få varige følger efter tilskadekomsten?

[Ja]. Hvis ja, hvilke?

Ar.

Vil formentlig altid have lette psykiske mén efter episoden.

9. Skønnes det, at tilskadekomsten medfører behov for meget langvarig eller evt. varig behandling?

[Nej]"

I notat af 1/5 2018 fra psykolog hedder det bl.a.:

"Psykologbehandling af ...

Klienten har fået bevilget 6 t. i perioden 4.4.2014 til 8.7.2014. Klienten har meldt afbud en gang pga. barn syg. Klienten har gennemført i alt 5 psykologsamtaler: den 4.4.2014, 11.4.2014, 25.4.2014, 14.5.2014 samt den 8.7.2014.

Årsagen til at klienten henvises er, at klienten har været udsat for et meget grusomt og traumatisk overfald, der af politiet betegnes som et drabsforsøg. Klienten ligger og sover, da ... slår hende flere gange i hovedet med en frossen mælkekarton. Klienten bløder kraftigt. ... forsøger at kvæle klienten med et lagen. Klienten skriger og kæmper for sit liv. Børnene vågner, og det lykkes klienten at slippe væk fra Politi og ambulance ankommer. Klienten, der bløder kraftigt, kommer på hospitalet. Børnene er dybt rystede og chokerede. På daværende tidspunkt er [børn] ... år. De afhentes af anholdes og sigtes for drabsforsøg på ...

Den første psykologsamtale finder sted den 4.4.2014. Klienten kommer sammen med [barn], der er meget berørt af situationen og bekymret for sin mor. Under konsultationen gennemgås den traumatiske hændelse samt de normale og forventelige reaktioner på denne.

De efterfølgende 4 samtaler kommer klienten alene. Der er fokus på klientens ekstremt belastende situation: hendes egne tanker og bekymringer, børnenes reaktioner og deres tanker om ..., der nu er fængslet for drabsforsøg på [klager], fremtiden og uvisheden. Klienten har en god og støttende familie, som forstår at være der for klienten og hendes [børn].

Forløbet blev afsluttet den 8.7.2014."

Af psykiatrisk speciallægeerklæring af 10/9 2018 fremgår bl.a.:

"Aktuelle:

...

Natten mellem fredag og lørdag i den sidste weekend af marts måned 2014 vågner ... om natten omkring klokken tre, ved at hun bliver slået hårdt i ansigtet af ... Det viser sig, at han havde taget en mælkekarton, frosset den ned og puttet den i et pudevår og slog hende gentagende gange i ansigtet med denne. Efterfølgende tager han kvælertag på hende og prøver at kvæle hende, hun kæmper, skriger, og generelt naturligvis prøver hun at komme fri. Han havde låst soveværelsesdøren indefra, og hun kunne høre ... børn stod og bankede på og råbte og skreg, og naturligvis var hele episoden voldsomt opkørt.

På en eller anden måde kommer hun fri, får låst døren op, der er blod overalt, hun får fat i telefonen, ringer 118 og med det samme ankommer både politi og ambulance. Samtidig ringer hun til ... og beder ... om at hente ... børn, hvilket ... gør. ... bliver anholdt og kørt på retsmedicinsk afdeling til undersøgelse og bliver umiddelbart efter varetægtsfængslet.

... bliver kørt til skadestuen på ..., undersøgt der, halskirurgisk afdeling på ..., idet der er blevet taget voldsomt kvælertag, Retsmedicinsk Institut og efterfølgende afhøring på ... Politistation.

Derefter ændrer familielivet sig fuldstændigt, ... er fortsat varetægtsfængslet og sigtes for drabsforsøg, ... kan ikke opholde sig i ... hus mere, men bor en overgang hos ... sammen med [børn], der på daværende tidspunkt var ... år.

... oplever umiddelbart voldsomme reaktioner på ovenstående, kan ikke sove, er urolig konstant, får flashback-oplevelser, mareridts, og er også delvist i en tilstand, hvor hun i perioder husker meget lidt. Hun får fri fra sit job en måned.

En uge efter overfaldet konsulterer hun psykolog i ... første gang og går i et forløb hos samme frem til sommeren 2014. Sideløbende får familien hjælp via psykolog og sagsbehandler i deres hjemkommune, også her modtager ... samtaler, foruden børnene gør der samme.

Huset bliver solgt, og ... finder et andet sted at bo, i sommeren 2015 modtager ... sin dom på ... års fængsel for drabsforsøg, en dom som han netop har afsonet, og han er blevet løsladt for kort tid siden.

I den periode, der er gået, har ... forsøgt at leve et så normalt liv som muligt, hun passer sit job, børn er nu blevet større, ..., og [ældste barn] har faktisk set ... et par gange på det seneste, og ... har hjulpet ... med nogle lektier i forbindelse med ... Det giver [klageren] absolut uro, når [barn] tager afsted til ..., efter aftale med [barn], overvåger hun ... færdene via telefonen, ... har fået sat overvågningskameraer op derhjemme, og episoden bliver reaktiveret, hver gang [barn] tager afsted, hver gang hun tænker på, om hun måske tilfældigvis møder ... på gaden, når hun tilslutter sine overvågningskameraer med videre.

Hvor hun på den ene side synes, at nogle af symptomerne er trådt i baggrunden, mærker hun umiddelbart efter ovenstående episoder, at hun bliver tiltagende urolig, at hendes mareridt – som

mindst forekommer en gang om ugen, intensiveres både i længde og i sværhedsgrad, at hun rammes af flashback, fra den gang hun lå, og ... sad ovenpå hende og slog hende og prøvede at kvæle hende.

Hun mærker hjertebanken og har et forhøjet alarmberedskab, koncentrationen er absolut dårligere i perioder, og hun rammes af undgåelsesadfærd ligeså.

...

Objektiv psykiatrisk:

... er vågen, klar og orienteret, stemningslejet vurderes neutralt. Hendes koncentration er nedsat i forhold til tidligere, når der har været mareridts, er hun mere uoplagt dagen efter, hun har ikke det samme overskud, er mindre dynamisk end tidligere. Der er ingen vrangforestillinger eller hallucinationer at spore hos hende, hun vurderes ikke selvmordstruet.

Konklusion:

Det drejer sig om en ...-årig kvinde, der kommer til speciallægeundersøgelse i forbindelse med en sag hos AES.

Helt overordnet har ... været fuldstændig psykisk stabil og aldrig modtaget hjælp for psykiske problemer, frem til hun overfaldes i marts måned 2014.

... var sikker på, at hun vil dø ved overfaldet, overfaldet var, ifølge de papirer der medfølger, meget voldsomt, og ... blev efterfølgende dømt for drabsforsøg og sad en årrække i fængsel.

... har tidligere været udadvendt, haft overskud, energi, været glad for rejser, glad for socialt samvær med videre, men føler i forhold til tidligere, at der også her er mindre lyst og interesse.

Det skal bemærkes, at ... er stemningsneutral ved dagens undersøgelse.

Jeg vurderer, at ... opfylder kriterierne for PTSD (posttraumatisk belastningsreaktion), på grund af det voldsomme og livstruende overfald hun var udsat for, og jeg vurderer, at der er en klar årsags og tidsmæssig sammenhæng mellem overfaldet og den udvikling af symptomerne, der blev åbenlyse allerede med det samme efter overfaldet.

... modtog relevant og korrekt psykologisk behandling umiddelbart efter, hun delte oplevelserne med dem der gerne ville høre, hun modtog også hjælp og behandling fra psykolog i kommune samt sagsbehandler samme sted. Der var ikke behov for medikamentel behandling.

Det er nu fire et halvt år siden, at hun blev overfaldet, og i dag persisterer der stadigvæk symptomer på PTSD. Hun oplever som ovenfor nævnt begrænsninger både i sit fritidsliv og i sit arbejdsliv, og når nattesøvnen har været dårlig med mareridt, har hun endnu svære ved at samle sig dage efter.

... har passet [børn] og gør det stadigvæk, de er nu blevet ..., og det har været en beskyttende faktor efter min vurdering, at hun har haft dette at 'se til' i efterforløbet.

Jeg vurderer lidelsen som værende kronisk og varig, uden udsigt til bedring. Jeg kan ikke pege på uforsøgte behandlingsmuligheder.

Som tidligere nævnt en psykisk rask kvinde, der ikke har nogen forudgående problematikker, der har kunnet udløse eller vedligeholde aktuelle symptomatologi.

Diagnose:

F 43.1 PTSD post traumatisk stress reaktion (reactio tarda e traumata gravi)"

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har i udtalelse af 1/10 2018 bl.a. anført:

"Vejledende udtalelse

I har bedt Center for Private Erstatningssager i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om en vejledende udtalelse vedrørende ... varige mén som følge af overfaldet den 29. marts 2014.

Vi vurderer:

Det varige mén er 20 procent

...

Psykiske gener

Ved vurderingen af det varige mén har vi lagt vægt på, at ... aktuelt har psykiske gener i form af angst, undvigedfærd, mareridt, flashbacks, søvnbesvær, koncentrationsbesvær samt vagtsomhed.

Vi har fastsat det varige mén med udgangspunkt i den vejledende méntabel:

Efter tabellens punkt J.1.2 vurderes moderat posttraumatisk belastningsreaktion til 15 procent.

Vi vurderer, at ... aktuelle psykiske gener svarer til ovenstående tabelpunkt og dermed et varigt mén på 15 procent."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"2.1 Forsikringen dækker følger af ulykkestilfælde, der er opstået i forsikringens løbetid. Ved ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

...

5.3 Erstatning ved invaliditet (varigt mén)

...

Méngraden fastsættes, når de endelige følger efter ulykkestilfældet kan bestemmes. Forsikringen giver ret til udbetaling af erstatning ved méngrader på 5 % og derover."

Nævnet udtaler:

Klageren blev den 29/3 2014 udsat for et alvorligt overfald, hvor hun blev slået gentagne gange i hovedet med en genstand og forsøgt kvalt. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har i udtalelse af 1/10 2018 vurderet klagerens varige mén som følge af hændelsen til 20 %, herunder 15 % for psykiske gener og 5 % for vansir. Den 9/10 2018 fremsendte klagerens daværende advokat ud-

talelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til selskabet, hvorved skaden i relation til forældelse må anses for anmeldt.

Klageren kræver dækning for varigt psykisk mén, idet hun anerkender, at et krav vedrørende vansir er forældet. Hun har anført, at kravet vedrørende psykisk mén ikke er forældet, idet det tidligste tidspunkt, hvor hun vidste eller burde have vidst, at overfaldet havde medført eller måtte forventes at medføre en varig psykisk lidelse, var den 12/7 2017, hvor hendes læge noterede, at hun formentlig altid ville have lette psykiske mén efter episoden. Hun har også anført, at hun ikke har været sygemeldt som følge af overfaldet, og at det fremgår af journal fra egen læge fra april 2014, at hun havde det "psykisk godt".

Selskabet har anført, at det ikke har bemærkninger til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering af méngraden, men at klagerens krav er forældet, da hun allerede i sommeren 2014 vidste eller burde være klar over, at der kunne være et krav mod forsikringen. Et eventuelt krav blev derfor forældet i sommeren 2017.

Det fremgår af sagen, at klageren efter overfaldet fik fri af sin arbejdsgiver i 14 dage eller 1 måned. Hun gennemførte i perioden april-august 2014 fem psykologsamtaler. Af psykolognotat af 1/5 2018 fremgår det, at den traumatiske hændelse og de normale og forventelige reaktioner blev gennemgået, og at der var fokus på klagerens ekstremt belastende situation – herunder hendes tanker og bekymringer, børnenes reaktioner, fremtiden og uvisheden.

Klageren har fremlagt en helbredsattest af 13/8 2015 til et pensionsselskab, hvori det er oplyst, at hun den 29/3 2014 var udsat for overfald, men svaret "nej" til, om der er følger heraf.

I lægeerklæring af 12/7 2017 fra klagerens egen læge hedder det, at klageren formentlig altid vil have lette psykiske mén efter episoden.

Af psykiatrisk speciallægeerklæring af 10/9 2018 fremgår det, at "... oplever umiddelbart voldsomme reaktioner på ovenstående, kan ikke sove, er urolig konstant, får flashback-oplevelser,

mareridts, og er også delvist i en tilstand, hvor hun i perioder husker meget lidt. Hun får fri fra sit job i en måned." Det fremgår videre, at "... mærker hjertebanken og har et forhøjet alarmberedskab, koncentrationen er absolut dårligere i perioder, og hun rammes af undgåelsesadfærd ligeså." Speciallægen vurderer, at "... opfylder kriterierne for PTSD (posttraumatisk belastningsreaktion), på grund af det voldsomme og livstruende overfald hun var udsat for, og jeg vurderer, at der er en klar årsags og tidsmæssig sammenhæng mellem overfaldet og den udvikling af symptomerne, der blev åbenlyst allerede med det samme efter overfaldet." Det anføres, at "det er nu fire et halvt år siden, at hun blev overfaldet, og i dag persisterer der stadigvæk symptomer på PTSD. Hun oplever som ovenfor nævnt begrænsninger både i sit fritidsliv og i sit arbejdsliv, og når nattesøvnen har været dårlig med mareridt, har hun endnu svære ved at samle sig dage efter." Speciallægen vurderer "lidelsen som værende kronisk og varig, uden udsigt til bedring."

Det følger af forældelseslovens § 3, stk. 1, at der gælder en 3-årig forældelsesfrist for klagerens krav på erstatning. Fristen skal regnes fra det tidligste tidspunkt, hvor hun vidste eller burde vide, at hun kunne få varige skader af ulykkestilfældet, og hun derfor havde rimelig anledning til at foretage skadeanmeldelse til selskabet.

Afgørende er derfor, om klageren tidligere end den 9/10 2015 – svarende til 3 år før anmeldelsen til selskabet den 9/10 2018 – havde eller burde have haft et sådan kendskab til ulykkestilfældets psykiske skadefølger, og at en varig skade måtte anses for påregnelig for hende. Den konkrete diagnose på hendes psykiske gener – herunder tidspunktet for den lægelige brug af betegnelsen PTSD – er ikke i sig selv afgørende for forældelsesfristens begyndelsestidspunkt.

Nævnets flertal udtaler:

Efter en gennemgang af sagen finder flertallet, at klageren på et tidligere tidspunkt end den 9/10 2015 – ca. 1½ år efter hændelsen – havde eller burde have haft et sådan kendskab til sine psykiske gener efter overfaldet den 29/3 2014 og muligheden for varig skade, at forældelsen var begyndt at løbe forud for den 9/10 2015. Flertallet kan herefter ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde dækning for psykisk mén med henvisning til, at klagerens krav er forældet.

Flertallet har blandt andet lagt vægt på, at der var tale om et overfald fra en nærtstående person af meget voldsom og livstruende karakter begået i klagerens private bolig. Hun blev herefter bevilget fri af arbejdsgiveren i 14 dage eller 1 måned og var i et forløb med psykologsamtaler, der blandt andet angik de normale og forventelige reaktioner på hændelsen. Herefter burde klageren have været klar over, at der var tale om en så ekstraordinær hændelse af psykisk belastende karakter, at hændelsen var egnet til at medføre varige psykiske gener.

Flertallet har videre lagt vægt på, at det af den psykiatriske speciallægeerklæring af 10/9 2018 fremgår, at der var psykiske symptomer, der blev "åbenlyse allerede med det samme efter overfaldet". Også speciallægens angivelse af, at klageren "umiddelbart oplever voldsomme reaktioner", og at der 4½ år efter "stadigvæk persisterer symptomer på PTSD", må forstås sådan, at de psykiske symptomer var til stede i væsentligt omfang tidligt i forløbet. Klageren burde derfor i hvert fald inden den 9/10 2015 også have været klar over, at hun konkret led af psykiske eftervirkninger efter sit overfald.

Som følge heraf vil flertallet ikke give klageren medhold.

Nævnets mindretal udtaler:

Efter en gennemgang af sagen finder mindretallet det betænkeligt at lægge til grund, at klageren forud for den 9/10 2015 havde eller burde have haft sådan kendskab til sin psykiske skade, og at den kunne være varig, at det kan føre til, at den 3-årige forældelsesfrist må regnes fra et tidligere tidspunkt end den 9/10 2015.

Idet klageren har indbragt sagen for nævnet den 5/12 2019 og således inden 1 år efter selskabets afvisning af 10/1 2019, jf. herved forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 1. punktum, finder mindretallet herefter, at selskabet ikke er berettiget til at afvise klagerens krav med henvisning til forældelse.

Ankenævnet for Forsikring

13.

94554

Da selskabet i øvrigt har tiltrådt Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering af en méngrad på 15 % for psykiske gener, finder mindretallet, at selskabet skal yde erstatning for 15 % varigt mén.

Mindretallet har blandt andet lagt vægt på, at der ikke foreligger oplysninger om konkrete lægefaglige vurderinger foretaget før lægeerklæringen den 12/7 2017, der beskriver muligheden for, at klageren vil få en varig psykisk skade. Det kan således ikke lægges til grund, at klageren er blevet oplyst af en læge eller anden fagkyndig, at der kunne påregnes en varig psykisk skade.

Nævnet har videre lagt vægt på, at uanset at overfaldet var af meget voldsom og livstruende karakter, og det af den psykiatriske speciallægeerklæring fremgår, at der var umiddelbare psykiske symptomer, kan dette ikke – i fravær af lægefaglige udtalelser om mulig varig psykisk skade – i sig selv føre til, at man kan lægge til grund, at klageren burde have vidst, at en varig psykisk skade var påregnelig. Klageren har ikke været sygemeldt og kunne efter en periode på 14 dage eller 1 måned genoptage sit arbejde. Hendes psykolog har i notatet af 1/5 2018 anført, at man gennemgik de normale og forventelige reaktioner på den traumatiske hændelse, hvilket ikke indikerer, at klageren var psykisk påvirket i et omfang, der var unormalt henset til hændelsens og situationens karakter. Mindretallet bemærker, at umiddelbare, psykiske reaktioner efter væsentlige, men almindelige livsbegivenheder – eksempelvis nærtståendes dødsfald eller egen skilsmisse – ikke i sig selv er usædvanlige, og det må antages at kunne være vanskeligt for personer i klagerens situation på egen hånd at erkende, at der ikke er tale om en sådan mere sædvanlig og forbigående tilstand, men en varig psykisk skade.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, hvorfor det

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings